

Ἄριθ. 51

Πρακτικά ἑκτάκτου συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν

Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν τῆς 24ης Νοεμβρίου 1920

Δικαστήριον.

Ἀντικείμενον

Ἐμμ. Σ. Μακρυγιάννης Προεδρεύων (κωλυομένου τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δικαστῶν).

Μιχ. Μιχαλάπουλος

Κ. Καυκᾶς ἑμιςθος Πάρεδρος (κωλυομένων τῶν λοιπῶν δικαστῶν).

Δημοσίευσις ἰδιογράφου διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Νεκταρίου Δ. Κεφαλα, Μητροπολίτου Πενταπόλεως διαμένοντος καὶ ἰδιωτεύοντος ἐν Αἰγίνῃ.

Ἄπ. Μαυρογένης Εἰσαγγελεύων Δικηγόρος (κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν).

Ν. Δ. Λάμπας, ὑπογραμματεὺς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν δημοσίαν ἀπ' ἀκροατηρίου καὶ ἑκτάκτω γενομένην συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐμφανισθεῖσα ἡ Ἀθανασία Βούλτσου Μοναχὴ τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος ἐνεχείρησε τῷ Προέδρῳ φύλλον (κόλλαν) ἐκ λευκοῦ χαρκατοῦ χάρτου γεγραμμένου εἰς τὰς τρεῖς σελίδας καὶ ἀρχόμενον ὡς ἑξῆς :

ῥ Ἡ Διαθήκη μου. Ὁ ὑποφαινόμενος Ἀρχιερεὺς Νεκτᾶριος Δήμου

Κεφαλῆς Μητροπολίτης Πενταπόλεως κλπ. καὶ λήγουσαν διὰ τῶν λέξεων" ἐν Αἰγίνῃ τῆ 2 Ἰανουαρίου 1930. Ὁ Διαθέτης : Ὁ Μητροκλίτης Πενταπόλεως Νεκτᾶριος Δ. Κεφαλῆς" καὶ τὴν ὁποῖαν διαθήκην, εὗρεθεῖσαν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰρημένου ἀποβι-
ώσαντος, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1920 ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένης βεβαιώσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἀναγνώ-
τος αὐτὴν Ἱερέως Ἀγγέλου Κ. Νησιώτου, οἰκονόμου, καὶ τῶν μαρτύρων Σάββα Κατεργοῦ Ἱερομονάχου, Γ.Ν. Πανόργιου καὶ Κ.Χ. Σακοπόδου καὶ πρασαχθείσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐμφανισθείσης καὶ παραδόσης τὴν διαθήκην Ἀθανασίου Βούλτσου, παρέδωκεν ἡ ἐμφανισθεῖσα αὐτὴ πρὸς δημοσίευσιν. Ἐπὶ τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης σειροῦς αὐτῆς ὁ Πρόεδρος ἔθεσε τὰ ἑξῆς :

" Ἐθεωρήθη ἐν Πειραιεῖ τῆ 24ῃ Νοεμβρίου 1920. Ὁ Προεδρεύων τῶν Πρωτοδικῶν (ὑπογρ.) Ἐμμ. Σ. Μακρυγιάννης".

Ἐῖτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐγνωμάτευσεν νά δημοσιευθῇ ἡ προκειμένη διαθήκη, τὸ δὲ Δικαστήριον διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐδημοσίευσεν τὴν Διαθήκην ταύτην, ἣν ὁ Γραμματεὺς ἀναστάς ἀνέγνω τῆ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου ἔχουσαν οὕτω :

" Ἡ Διαθήκη μου. Ὁ ὑποφαινόμενος Ἀρχιερεὺς Νεκτᾶριος Δήμου Κεφαλῆς Μητροπολίτης Πενταπόλεως παρεπιδημῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ διαμένων ἰδιωτεύων ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ μου κειμένη ἐν τῇ θέσει ἑάντος σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ ὀγιᾶ τὸν νοῦν, γράφω σήμερον ἐν Αἰγίνῃ τὴν δευτέραν τοῦ μηνός Ἰανουαρίου 1920 ἐν τῇ ἰδιαιτέρα οἰκίᾳ μου, τῇ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐν ἑάντος ἰδιοκτησίᾳ μου παρὰ τῷ Ἱερῷ Παρθενῶνι ὄνπερ κατὰ τὰ τελεσεέν-
τα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐγκαίνια ἐτίμησα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, γράφω τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, δι' ἧς διαθέτω τὰ τῆς

περιουσίας μου ως εξής :

Ὀνομάζω καὶ ἐγκαθίστῳ κληρονόμους μου τῆς ἐπὶ τῆς εἰρη-
μῆνης ἐν τῇ θέσει Ἐπαντος ἰδιοκτησίας μου τῆς περιελθούσης
εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριοτητά μου δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀρ. 17126 πα-
ραχωρητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰγίνης Γεωργίου
Λυκούρη, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Αἰγι-
νιτῶν διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ. 4 πράξεως τῆς 17 Φεβρουαρίου τοῦ 1912
ἔτους, ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Κυρίου Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιω-
τίας, δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμόν 5279 πρωτοκόλλου τῆς 6 Ἀπριλί-
ου 1912. Ἱεροῦ Ναοῦ, ὃν ἐκ βάθρων ἀνήγειρα καὶ ἀφιέρωσα τῇ
Τρισηλίῳ Θεότητι μετὰ τῶν πέριξ κελλίων ἅτινα ἀνεκαίνισα καὶ
ἀνωκοδόμησα τῆς ἰδιαιτέρας οἰκίας μου, μετὰ τῆς ἐπιπλώσεως αὐ-
τῆς ὡς ἔχει καὶ εὐρίσκεται, καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς περιοχῆς τοῦ
Ἱεροῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ τῆς ἐν Πειραιεῖ οἰκίας μου κειμένης
ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου
Φρεαττύδος, περιελθούσης εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου
δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμόν 18573 πωλητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβο-
λαιογράφου Αἰγίνης Γεωργίου Λυκούρη. Τὰς ἐν τῇ Αἰγίνῃ εἰρη-
μένη ἰδιοκτησία μου (Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1920. Ὁ πεν-
ταπόλεως Νεκτᾶριος ἔγραψα, ἀκολουθεῖ) ἐνδικοιτιμῆνας Μοναχὰς τὰς
τε χειροτονηθείσας καὶ ἀφιερωθείσας τῷ Θεῷ ὑπ'ἐμοῦ ἢ ὑφ'ἐτέ-
ρου καὶ τὰς ἔτι ὄσας δοκίμους καὶ διατάσσω ὅπως ἅπανα ἡ κι-
νητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία μου ἢ μετὰ θάνατον εὐρεθησομένη
ὀπουδήποτε, εἴτε ἐξ ἀγορῶν ἢ δωρεῶν ἢ ἀνταλλαγῶν, ἅπανα ἡ Βι-
βλιοθήκη μου, τὰ ἐκδεδομένα συγράμματα μου καὶ τὰ ἀνέκδοτα
χειρογραφεύα μου, ἅπαντα τὰ τιμαλφεῖ ἱερά ἦτοι, ἄμφια, σταυροί,

ἐγκόλπια, Μήτηρ, Πατερίτσαι, ἅπαντα τὰ ἱερά σκεῆθ' θέλω νά
 μείνουν ἐσαεὶ κτῆμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (τοῦ Ἱεροῦ Παρθενῶνος)
 ἀναπαλλοτρίωτον καὶ θά διαμένωσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν εἰρημέ-
 νων ἀδελφῶν Παρθένων Μοναχῶν. Δίδω τὸ δικαίωμα ταῖς ἐνδικοιτω-
 μέναις τῇ Μονῇ Μοναχᾶς ὅπως τὰς ἐγκρινομένας ὑπ' αὐτῶν Σεμγὰς
 Παρθένους ἐγγράψωσι ἐν τῷ Μητρώῳ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς
 Μονῆς καὶ μετὰ δοκιμασίαν ἀφιερωῖσι τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
 Ἀρχιερέως κατὰ τὸν ἕκτον κανόνα τῆς ἐν Γκαρθαγένῃ Συνόδου.
 Παρακαλῶ δέ θερμῶς τὸν κατὰ καιρὸν Μητροπολίτην νά διαψιλεύῃ
 αὐταῖς τὴν χάριν τῆς ἀφιερώσεως καὶ θέλω νά μεταβαίῃ τὸ δι-
 καίωμα τῆς κληρονομίας εἰς τὰς ἀφιερωθείσας καὶ καρήσας Μοναχᾶς
 εἰς τὸν αἰῶνα. Θέλω αἱ ἐντετειχισμένα μαρμάρινοι δύο πλάκες
 ἢ τε ἢ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐντεθειμένη καὶ ἢ ἐπὶ
 τοῦ Ἱερῶν τοῦ Ἱεροῦ Παρθενῶνος (τῆς Μονῆς) δι' ὧν ἀφιεροῦ-
 νται τὸ ὄλον Ἰδρυμα τῇ Τρισηλίᾳ Θεότητι καὶ ἀναγνωρίζεται ἐν-
 δικαιοτηρία τῶν ἐνδικοιτωμένων ὁσίων Παρθένων, νά μείνωσιν ἐσαεὶ
 ἀναπόσπαστοι εἰς τὰς θέσεις των εἰς μαρτύριον τῆς σταθερᾶς
 θελησεῶς μου καὶ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀφιερώσεως τῷ Θεῷ
 καὶ τοῦ δικαίου τῶν ὁσίων Παρθένων ὅπως οἰκῶσιν ἐν αὐτῇ
 πρὸς αἰῶνα καὶ λατρείαν τῆς Τριακοστάτου Θεότητος εἰς αἰῶνα.
 Αἱ εἰρημένα δύο πλάκες αἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐντετειχισθεῖσαι τὰ ἐξῆς ἀφι-
 ερωτικὰ ἐπιγράμματα, ἢ μὲν πρώτη ἢ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ἱεροῦ
 Ναοῦ φέρει (ἐγγράφα ἀύθημερόν Ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος ἀκο-
 λουθεῖ) τὸ ἐξῆς ἀφιερωτικὸν γράμμα.
 Ἐπίγραμμα 1ον. Τῇ Τρισηλίᾳ Θεότητι τὸν Ἱερόν ἐκ Βάθρων του-
 τονί Ναόν εἰς αἰῶνας αἰδίων, ὁ πάλαι Πενταπόλεως Ἀρχιερεὺς
 Νεκτάριος. Τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1906 ἐθεμελιώθη, τῇ 2α Ἰουνίου 1908

ἡγεγκαινιάσθη. Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τοῦ ἰδρύματος τοῦ Παρθενῶνος τῆς Μονῆς φέρει τὸ ἐξῆς Ἐπίγραμμα.

Ἐπίγραμμα 2ον. Τὴν δ' ἀνήγειρε Μονὴν τῆ τοσ Θείου ἀρωγῆ ταῖς δόξαις Μοναχάϊς εἰς λατρείαν ἀληθῆ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν πάντων ποιητοῦ ὁ τῆς Κυρηναϊκῆς πάλαι Πενταπόλεως Ἀρχιθύτης τοῦ Θεοῦ ταπεινός Νεκτάριος. εἰς τὰς μοναχὰς ἀναθέτω τὸ καθῆκον τῆς ἐκτυπώσεως τῶν χειρογράφων μου, τὸ καθῆκον τοῦτο δύνανται νὰ ἀναθέτωσι καὶ εἰς ἕτερον. Αἱ Μοναχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποβῶσιν ὑποδείγματα ἀρετῆς καὶ τελειότητος τὴν δὲ Μονὴν νὰ ἀναδείξωσι φάρον Πνευματικόν καὶ ὁδηγόν φρονήσεως καὶ σωφροσύνης. Τὰς ἐν Συληβρίᾳ δύο οἰκίας μου κληροδοτῶ τῷ ἀδελφῷ μου Χαράλαμῳ Δήμου Κεφαλαῖ. Ἡ παρούσα Διαθήκη μου γραφεῖσα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐπικυρωθεῖσα διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ἦν ἰδίᾳ χειρὶ ἔθεσα θέλει εὑρεθῆ μετὰ τὸν θάνατόν μου μεταξύ τῶν ἐγγράφων μου. Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου 1920. Ὁ διαθέτης ὁ Μητροπλίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Δ. Κεφαλαῖς.

Διὸ συνετάγη τὸ παρόν πρακτικόν

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ἐμμ. Σ. Μακρυγιάννης

Ν. Δ. Λάμψας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ν. Δ. Λάμψας